

הפטרת פרשת בהר

הרב ד"ר אהרן אדלר

1. ירמיהו פרק לב

(ו) ויאמר ירמיהו ה'ה דבר ה' אלי לאמר: (ז) הנה חנמאל בן שלם דודך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות כי לך משפט הגאלה לקנות: (ח) ויבא אלי חנמאל בן דדי כדבר ה' אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימין כי לך משפט הירשה ולך הגאלה קנה לך ואדע כי דבר ה' הוא: (ט) ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דדי אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף: (י) ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים: (יא) ואקח את ספר המקנה את החתום המצונה והחקים ואת הגלוי: (יב) ואתן את ספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים השבים בחצר המטרה: (יג) ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר: (יד) כה אמר ה' צב-אות אלהי ישראל לקוח את הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים: ס (טו) כי כה אמר ה' צב-אות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת: פ

(טז) ואתפלל אל ה' אחרי תתי את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר: (יז) אהה ה' א-להים הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא יפלא ממך כל דבר: (יח) עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל חיק בנייהם אחריהם האל-הגדול הגבור ה' צב-אות שמו: (יט) גדל העצה ורב העלילה אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו: (כ) אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום הזה: (כא) ותצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול: (כב) ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש: (כג) ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקולך ובתורתך לא הלכו את כל אשר צויתך להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת: (כד) הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה ביד הפשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והנף ראה: (כה) ואתה אמרת אלי ה' א-להים קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הפשדים: (כו) ויהי דבר ה' אל ירמיהו לאמר: (כז) הנה אני ה' א-להי כל בשר הממני יפלא כל דבר:

2. ויקרא פרק כה

(כג) והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי:

(כה) כי ימוך אחיד ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: (כו) ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא פדי גאלתו:

(מז) וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיד עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: (מח) אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו וגאלנו: (מט) או דדו או בן דדו וגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו וגאלנו או השיגה ידו ונגאל: (נ) וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו:

3. תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף י עמוד ב

דברי תורה מדברי קבלה לא ילפינן.

4. רמב"ם הלכות שבת פרק ל, הלכה א

ארבעה דברים נאמרו בשבת שנים מן התורה ושנים מדברי סופרים והן מפורשין על ידי הנביאים, שבתורה זכור ושמו, ושנתפרשו על ידי הנביאים כבוד ועונג שנאמר +ישעיהו נ"ח+ וקראת לשבת עונג ולקדוש ה' מוכבד.

5. תלמוד בבלי מסכת יומא דף סט עמוד ב

במערבא מתנו הכי: רב גידל אמר: גדול שגדלו בשם המפורש, ורב מתנא אמר: האל הגדול הגבור והנורא. והא דרב מתנא מטייא לדרכי יהושע בן לוי, דאמר רבי יהושע בן לוי: למה נקרא שמן אנשי כנסת הגדולה - שהחזירו עטרה ליושנה. אתא משה אמר האל הגדל הגבר והנורא, אתא ירמיה ואמר: נכרים מקרקרין בהיכלו, איה נוראותיו? לא אמר נורא. אתא דניאל, אמר: נכרים משתעבדים בבניו, איה גבורותיו? לא אמר גבור. אתו אינהו ואמרו: